

Britt & Esra - Het avontuur met het zadel

Abonneer u nu op de Karakter Nieuwsbrief.

Ga naar www.karakteruitgevers.nl;

www.facebook.com/karakteruitgevers;

www.twitter.com/UitKarakter en:

* ontvang regelmatig informatie over de nieuwste titels;

* blijf op de hoogte van speciale aanbiedingen en kortingsacties;

* én maak kans op fantastische prijzen!

www.karakteruitgevers.nl biedt informatie over al onze boeken, Nova Zembla-luisterboeken en softwareproducten.

Kijk op www.karakteruitgevers.nl/errata

voor eventuele aanpassingen of aanvullingen op deze titel.

Britt & Esra

Het avontuur
met het zadel

Joke Reijnders

Karakter Uitgevers B.V.

1

'Wat vind jij? Zullen we nog even de andere kant van de kraampjes doen en dan naar huis gaan?' vroeg Esra.

Britt schudde haar hoofd. 'Eerst de andere kant van de kraampjes én de kleedjes op de grond. En daarna halen we friet,' stelde ze voor.

Esra lachte. 'Dát vind ik ook een goed plan.'

'We hebben tenslotte vakantie. Dat mag je dan best een beetje vieren. Met niks doen, af en toe een boek lezen of een rommelmarkt bezoeken. En natuurlijk met frietjes eten,' zei Britt tevreden.

In het dorp waar Britt en Esra wonen, werd dit jaar een rommelmarkt gehouden. De rommelmarkt was zo groot dat je wel één dag nodig had om alles te kunnen zien. Tot nu toe was de buit niet slecht. Esra had voor een euro een stapel oude paardentijdschriften op de kop getikt. Zodra ze thuis was,

ging ze die lezen. Daarna kon ze er de mooie plaatjes uitknippen om in haar agenda te plakken. Britt had alleen twee boeken met paardenverhalen gekocht.

Ze staken het pad van de rommelmarkt over om te zien wat mensen aan de andere kant te koop aanboden.

'Ik zou nog wel iets heel leuks willen vinden,' zei Britt.

'Je hebt die boeken toch?' vroeg Esra.

'Ja, maar iets anders. Je hoort wel eens dat mensen een kunstschat vinden. Een schilderij van Rembrandt dat ze voor een euro hebben gekocht. Zoiets wil ik wel.'

Esra grijnsde. 'Die kans lijkt me niet zo groot.'

'Dan wil ik nog iets anders leuks kopen. Een mooie ring of zo, of een vet T-shirt.'

'Of dit!' zei Esra plotseling opgewonden. Ze greep Britt bij haar arm en trok haar mee naar een marktkraam. Ergens op een hoek van de kraam lag een zadel.

Esra pakte het zadel op en hield het omhoog.

Voorop het zadel zat een grote knop. De beugelriemen waren lang en breed. Ook de stijgbeugels waren breder dan de stijgbeugels die Britt en Esra gebruikten.

'Hé, een westernzadel,' zei Britt. 'Maar wel een apart model. Zo'n zadel heb ik nog nooit gezien.' Ze pakte het zadel van Esra aan. Britt liet haar vingers over het leer glijden. 'Het lijkt heel oud.'

'Er zitten ook zadeltassen op,' zei Esra.

'Voor je brood, als je gaat picknicken met je paard,' zei Britt. 'Of misschien is het een houder, waar je een zak friet in kunt zetten.'

Handig, als je honger krijgt tijdens de les.' Ze lachte. 'Maar je hebt gelijk, het is wel een heel mooi, apart zadel.'

Britt draaide zich naar de vrouw die bij de kraam stond. 'Mevrouw?' vroeg ze. 'Wat kost dit zadel?'

De vrouw fronste haar wenkbrauwen en keek verbaasd naar het zadel. 'Wat? Dat ding?' zei ze toen. 'Eh... geen idee. Doe maar een tientje.'

'Tien euro!' zei Britt tegen Esra. 'Dat is niks voor een zadel!'

'Britt!' zei Esra lachend. 'Wat ga je daarmee doen? Je hebt niet eens een pony waar dat zadel op kan!'

'Die pony komt heus nog wel een keer,' zei Britt opgewekt. 'Ik ben er al voor aan het sparen. En áls ik genoeg geld heb voor een pony, heb ik alvast een zadel dat ik kan gebruiken.'

'Ga je dan western rijden?' informeerde Esra lachend.

Britt haalde haar schouders op. 'Misschien,' zei ze. Ze pakte haar portemonnee en viste daar een biljet van tien euro uit. Ze gaf het aan de vrouw, die geduldig stond te wachten. 'Alstublieft,' zei ze.

'Dank je wel,' zei de dame van de rommelmarkt. 'Gaat dat zo mee? Ik geloof niet dat ik een tasje heb dat eromheen past.'

'Dat hoeft ook niet, dat lukt zo wel,' zei Britt.

'We zijn het wel gewend om zadels te dragen,' zei Esra.

'Heel goed. Veel plezier ermee, meiden,' zei de dame van de rommelmarkt.

Britt draaide zich om. 'Ik zet hem op mijn kamer,' zei ze enthousiast tegen Esra, terwijl ze van de kraam wegliep. 'Dan kan ik er iedere dag naar kijken en – o!'

Een man met een lange, bruine leren jas botste hard tegen Britt op. Britt wankelde, verloor haar evenwicht en viel achterover. Met een doffe klap belandde het zadel op de grond.

'Au,' zei Britt kreunend.

'Britt!' zei Esra geschrokken. 'Gaat het wel?' Ze stak haar hand uit om Britt overeind te helpen.

Intussen bukte de man met de leren jas zich, pakte het zadel op en liep er haastig mee weg.

'Esra! Die man gaat ervandoor!' riep Britt. 'Met mijn zadel!'

Ze krabbelde overeind.

'Hé!' riep Britt, terwijl ze begon te hollen. 'Wacht even! Dat is *mijn* zadel! Meneer, stop!'

Maar de man luisterde niet en wrong zich tussen de mensen door.

'Mevrouw!' riep Esra intussen tegen de dame van wie ze het zadel hadden gekocht. 'Hij steelt ons zadel!'

Ze rende achter Britt aan, die botsend tegen andere rommelmarktbezoekers de man achtervolgde.

'Houd hem tegen! Hij heeft mijn zadel gestolen!' riep Britt.

Aan de andere kant van de kramen rende de vrouw van wie Britt het zadel had gekocht. Aan het einde van het pad sprong ze tevoorschijn en versperde de man de weg.

'Waar dacht jij naartoe te gaan met dat zadel?' snauwde ze.

Esra en Britt trokken razendsnel een sprintje naar hen toe.

Er begon zich een kring van mensen om de man en de vrouw heen te vormen.

'Dat is *mijn* zadel,' herhaalde Britt, toen ze bij de vrouw en de man met de leren jas aankwam. 'Ik wil hem terug.'

'Sorry, maar ik denk dat je je vergist, meisje,' zei de man met de lange leren jas. 'Jij

botste tegen me op en toen liet ik mijn zadel vallen.' Hij probeerde langs de dame van de marktkraam te lopen, maar een grote man die naast haar stond, hield hem tegen.

'Helemaal niet!' zei de dame van de marktkraam. 'Ik heb dat zadel net aan dat meisje verkocht.'

'Tien euro heb ik ervoor betaald!' zei Britt kwaad. 'Dus het is van mij!'

Er kwamen steeds meer mensen om hen heen staan.

'Dat is niet zo mooi, kerel, om een zadel van dat meisje af te pakken,' zei een andere man dreigend.

'Kun je wel tegen die kinderen?' vroeg een oudere vrouw. 'Flinke vent ben jij, hoor!' Ze maakte zich groot en zette twee grote stappen in de richting van de man. De man die naast haar stond, deed hetzelfde.

De man met de leren jas keek naar de dreigende gezichten om hem heen. Er waren inmiddels zo veel mensen bijgekomen, dat hij niet weg kon lopen.

'Ik denk dat u dat zadel beter terug kunt geven,' zei Esra.

'Ja!' zei Britt. Ze stak haar hand uit naar het zadel.

Snel keek de man met de leren jas naar links en naar rechts. Maar aan alle kanten werd hij geblokkeerd. De man mompelde iets wat beslist niet aardig klonk. 'Hier dan!' zei hij toen. Met een woest gebaar kwakte hij het zadel in Britts armen.

Britt struikelde onder het plotselinge gewicht van het zadel.

'Nou zeg! Kan dat niet aardiger?' vroeg de vrouw van de marktkraam.

Maar de man met de lange leren jas zei niets. Nu hij zijn handen vrij had, duwde hij een paar mensen opzij. Hij beende weg. Binnen een paar tellen was hij opgenomen in de menigte. De mensen om Britt en Esra heen richtten hun aandacht weer op de marktkramen met spullen.

'Sukkel!' zei Britt kwaad. 'Laat hem zijn eigen zadel kopen voor een tientje.'

'Weet je... Ik vind het vreemd,' zei Esra peinzend. 'Waarom zou die man jouw zadel willen stelen?'

